

ሚስጥር(1)

ጎህ ሳይቀድ ማለዳ . . . ተነስቶ
በእንባ ያበቀለውን . . . በፍቅር ኮትኩቶ

እንቡጡን አበባ . . . ቀጥፎ
በመውደድም አቅፎ

እንዲያምርልኝ ብሎ
በሃር ጠቅልሎ

ቀዩን ጽጌ ረዳ
ለዚያች ውብ ኮረዳ

በእጃቸ ሰጣት
የፍቅር መስዋእት

ፊቷ እንደ ጸሃይ በድንገት በራና
አይኗ በደስታ ተከፋፈተና

ወድዳ ወደደችው
ሰባ አቀረበችው

ባንድ ጊዜ ወዳ . . . ባንድ ጊዜ ጠላችው
በአቅፋ ውስጥ ሆና በነፍሷ ራቀችው

በምኞት ከነፈች
ሄደች አመለጠች
ፈጥና ሸመጠጠች

ግራ ቀኝም ሳታይ
ዘለ ወጣችና በምኞት ፈረሰ ላይ
ሄደች ወደ ሰማይ

ይዛ ጽጌ ረዳ
ይቺ ውብ ኮረዳ

ባበባ መስክ መሃል . . . እጃቿን ዘርግታ
በደስታ ሮጠች . . . እንዳ አበባ ፈክታ

አየፈነደቀች . . . በደስታ አለቀሰች

ልጅነቷ ፈጥኖ ብልጭልጭ አለና
ምረቋ ጣፈጣት ልቧ ቀለጠና

የወጣትነቱ . . . ዘመን መፋጀቱ

አበባ እንዳቀፈች
የዛሬን አሰበች . . .
በደፈረሰ አይኗ የነገንም አየች

በኑሮ መስታወት አበባውን አየች
እራሷን መዘነች
ካበባው ጋር አምራ ጽጌ ረዳ ሆነች

ሴትነት ማመሯን
እርሷ እቡጥ መሆኗን

እንደ ጽጌ ረዳ
እንደምትፈነዳ

ንቦች በዙሪያዋ . . . ከጠረፏ ቀስመው
ከፍቅሯ ማር ቀምሰው . . . ጠጃቸውን ጠምቀው

ጀግኖች ተሰብስበው
ጀግኖች ተረባርበው

በጠጃቸው ሰከረው
በዙሪያዋ ረግፈው
ሲቀሩ ተረሰተው

በወረት አንስታ
በሴትነት ጡቻ በውብቷ ረትታ

እርሷ ግን ስታምር
ደግማ ስትሞሽር

ይህን እያሰበች
በሃሴት ፈነጨች

በኑሮ መስታወት አበባውን አየች
እራሷን መዘነች
ካበባው ጋር አምራ ጽጌ ረዳ ሆነች

የማህጸን ሚስጥሯን
ህይወት እንደአበባ በውስጧ መብቀሉን

የናትነት ጸጋ
በቅሎ እንደሚወጣ ከስጋዋ ስጋ

ስጋዋን መግምጎ . . . ወተቷን ጠጥቶ
አጥንቷን ቆርጥሞ . . . ከደሟ ደም ቀድቶ
ከነፍሷ ነፍሱ ወጥቶ . . .

የማማነት ቅኔ በነፍሷ እየቃኘች
ህይወት እንደ ወራት መሆኑን አሰበች

መብቀልና መውጣት
መብራትና መጥፋት
የሚያስጨንቀውን የኑሮ ስርአት

እሷም እንደሌላው . . . ቀድሞ እንዳለፈው

መሆኑን አሰባ
ተቃጠለች በእንባ

እንደ ጽጌ ረዳው . . . በቀለች በፍጥነት
በተዘባረቀ ሁለት አይነት ሰሜት

የምኞቱ ፈረሰ . . .
ፈጥኖ እንደነፋሰ

መልሶ ሲያመጣት . . .
ወደታች ሲያወርዳት

አይኖቿን ለመክፈት . . . ፈራች ለመቃኘት
ከቶ ላለማየት . . ፈጥኖ የመጣውን ያበባውም መሞት

በእባዋ እየዋኘች
በኑሮ መስታወት አበባውን አየች

ህይወትን መዘነች
እንዲያ እንዳላማረች
ጠውልጋ እንዳበባው ደርቃ በዚያው ቀረች

በሰሜት ስንሰለት
ታስራ ተቃጠለች ነደደች እንደሳት

ልክ እንደምትሃት
በርሮ ከመቅጽፈት
ታይቶ ለሚጠፋው ለዚህ አለም ውበት

ዘውዱ ሳህሉ
11/09/2007

Back to Meskot

The views reflected in the above poem/article are solely of the author and are not necessarily shared by Meskot. You may contact Zewdu Sahlu for comments at zewdu_michael@yahoo.com